

дела књижевника, чији рад већ довољно познају.

Међутим, на томе се не остаје. О разним празницима по варошима или селима одржавају се професорске или учитељске скупштине и конференције. Постало је већ обичај да се на те наставничке манифестације позивају дечји писци да одрже наставницима и деци неко предавање, а затим и да читају одломке из својих дела. И на овај начин повећава се интересовање за писца и његово стварање. Тако да је писац сада већ занимљив не само за мале читаоце, него и за одраслу публику.

У вези с тим испричаћемо један мали догађај. Имао сам прилике да у Софији разговарам са г. др. Негенцовим, председником Удружења бугарских дечјих писаца. Г. др. Негенцов је познат као дечји приповедач и песник, који пише под псеудонимом Ран Босилек. Он ми је испричао овај догађај у коме је јунак био његов синчић. Једног сунчаног дана, у јесен, шетао је г. др. Негенцов са својим синчићем Борисовом градином у Софији. Шетајући тако, малишан се одједном зауставио пред оцем: